

РЕШЕНИЕ

№ 6538

гр. София, 03.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в публично заседание на 02.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **4368** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.80 ал.3 ЗДС във вр.чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ срещу ЗАПОВЕД № РД-15-046 от 11.04.2012 година на Областен управител на Област София.

Въведени са твърдения за незаконосъобразност на атакувания административен акт, като издаден в нарушение на материалния закон, което се квалифицира като основание за отмяна по см. на чл.146 т.4 АПК. По същество се претендира от съда постановяване на съдебно решение, с което обжалваната ЗАПОВЕД № РД-15-046 от 11.04.2012 година да бъде отменена като незаконосъобразна, като са изложени подробни доводи за основателност на жалбата в писмена защита от 19.11.2012г.

Ответникът – Областен управител на Област София, чрез процесуалния си представител юрк. С. оспорва жалбата, като се излагат доводи за законосъобразността на акта в писмено становище от 13.06.2012г.

Заинтересованата страна- БЪЛГАРСКА АГЕНЦИЯ ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ, представлявана от Изпълнителния директор Й. В. е депозирала по делото писмен отговор на 06.07.2012г. , като по същество на спора моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отхвърли подадената жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка,

въз основа на която формира правни изводи, както следва:

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С оспорения в настоящото съдебно-административно производство индивидуален административен акт - ЗАПОВЕД № РД-15-046 от 11.04.2012 година, издадена от Областен управител на Област София на основание чл.80 ал.1 ЗДС е било наредено да се иземе от патримониума на жалбоподателя БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ недвижим имот, представляващ етаж четвърти от четириетажна административна сграда, находяща се в [населено място], [улица]. В мотивите на заповедта е посочено, че същият се ползва от жалбоподателя без правно основание.

Съгласно нормативната разпоредба на чл.80 ал.1 ЗДС държавен имот, който се владее или държи без основание, не се използва по предназначение или необходимостта от него е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на Областния управител.

За да се прецени законосъобразността на издадената и атакувана в настоящото производство заповед с правно основание чл. 80 ал. 1 от ЗДС, следва да бъдат установени наличието или отсъствието на следните законови материалноправни предпоставки: 1. дали се касае за имот - държавна собственост, а така също и вида на собствеността - публична или частна; 2. дали този имот да се владее или държи без основание или на отпаднало основание; 3. мотивирано искане за издаване на административния акт от ръководителя на ведомството, управляващо имота.

Съгласно чл. 5 ЗДС Държавата установява възникването, изменението и погасяването на правото си на собственост върху недвижими имоти с акт за държавна собственост, а последният е официален документ, съставен от посочени в закона лица, по определен ред и установена форма. Независимо, че няма правопораждащо действие, актът за държавна собственост е материално-правното основание за издаване на заповед по смисъла на чл. 80 ал.1 от ЗДС.

В процесното спорно правоотношение Областен управител на Област София е издал административен акт при наличието на доказателства, че процесният недвижим имот - четвърти етаж от четириетажна административна сграда в [населено място], [улица] е публична държавна собственост. Както в административното производство, така и пред настоящата съдебна инстанция ответната страна представи писмени доказателства - акт за публична държавна собственост № 03479/ 21.10.2003г. за спорния недвижим имот, от който се установи наличието на първата материалноправна предпоставка за изземването на недвижимия имот.

В доказателствена тежест на жалбоподателя съгл. чл.154 ГПК във вр.чл.144 АПК е да установи наличието на валидно съществуващо правно основание по силата на което държи недвижимия имот. Между БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ и Българската държава е възникнал и съществува вещно-правен спор относно принадлежността на правото на собственост. Този спор следва да бъде разрешен със сила на присъдено нещо между страните в исков състезателен граждански процес по предявен иск с правно основание чл.124 ГПК или чл.108 ЗС. Нито в административното производство, развило се пред Областен управител на Област София, нито в настоящия съдебен процес съдът може преценява кой е действителният носител на вещни права върху имота. Съгласно нормативната разпоредба на чл.79 ЗДС споровете за материалното право се решават по съдебен ред и това е искивия гражданско-правен ред, чрез предявяване на установителен или ревандикационен иск.

Аналогична е и разпоредбата на чл.114 ал.2 ППЗДС, съгласно която лицата, които претендират за права върху имота, за който има съставен акт за държавна собственост, могат да се снабдят с документ за собственост, ако такъв не е издаван, едва след като бъде издадена заповед за отписване на имота или след влизане в сила на съдебно решение, с което е признато и установено тяхното вещно право. По арг. от чл.114 ал.1 ППЗДС и чл.179 ГПК във вр.чл.144 АПК жалбоподателят не обори с допустими доказателствени средства материалната доказателствена сила на акта за публична държавна собственост № 03479/21.10.2003г., поради което и при липсата на влязло в законна сила съдебно решение, с което БАН да е призната за собственик на недвижимия имот се обосновава окончателен извод за наличието на всички материално-правни предпоставки на относимата разпоредба по чл.80 ал.1 ЗДС, оправомощава ответника да иземе по административен ред от патримониума на жалбоподателя владението и държанието върху него.

В административното производство не са били допуснати нарушения на процедурните правила, от категорията на същественияте, които да опорочават воляизявлението на административния орган за изземване на процесния недвижим имот. Ответната страна не е допуснала нарушение по см. на чл.35 АПК, тъй като преди издаването на обжалваната заповед в пълнота са били изяснени фактите и обстоятелствата от значение за конкретния случай, а именно, че имота се държи без правно основание от БАН. Жалбоподателят е бил уведомен за образуваното административно производство по преписка рег.№ 12/13/07.03.2011г., взел е участие в него и е упражнил е процесуалните си права по см. на чл.34 ал.3 АПК.

По така изложените правни аргументи и при преценка на критериите по чл.146 АПК във вр.чл.168 АПК настоящата съдебна инстанция обоснова краен извод за законосъобразност на ЗАПОВЕД № РД-15-046 от 11.04.2012 година на Областен управител на Област София, тъй като същата е издадена от компетентен по степен и място административен орган при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон - чл.80 ал.1 ЗДС. Жалбата се явява недоказана по своето основание и подлежи на отхвърляне.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноските по делото в размер на сумата от 150 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителство.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, II Административно отделение, 22 състав на основание чл.172 ал.2 АПК във вр.чл.80 ал.3 ЗДС

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ срещу ЗАПОВЕД № РД-15-046 от 11.04.2012 година на Областен управител на Област София, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ, представлявана от Председателя акад. С. Д., с адрес: [населено място], ул."15 ноември" № 1 да заплати на ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ на Област София с адрес: [населено място], [улица] сумата от 150 лв./сто и петдесет лева/ на основание чл.143 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: